

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-346/02 και T-347/02

Cableuropa, SA κ.λπ.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Ανταγωνισμός — Έλεγχος των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων —
Κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89 — Απόφαση παραπομπής στις εθνικές αρχές —
Έννοια της διακεκριμένης αγοράς»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 II-4259

Περίληψη της αποφάσεως

1. Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν άμεσα — Απόφαση περί παραπομπής της εξετάσεως πράξεως συγκεντρώσεως στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους — Τρίτη επιχείρηση
(Αρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ· κανονισμός 4064/89 του Συμβουλίου, άρθρο 9 § 3)

2. Προσφυγή ακυρώσεως — Αυτοτέλεια έναντι της ασκήσεως ενδίκων βοηθημάτων ενώπιον εθνικών δικαστηρίων
(Άρθρα 230 ΕΚ και 234 ΕΚ)

3. Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν ατομικά — Απόφαση περί παραπομπής της εξετάσεως πράξεως συγκεντρώσεως στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους — Τρίτη επιχείρηση
(Άρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ· κανονισμός 4064/89 του Συμβουλίου, άρθρα 6 § 1, στοιχ. β', 9 § 3 και 18 § 4)

4. Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Εξέταση από την Επιτροπή — Παραπομπή της εξετάσεως πράξεως συγκεντρώσεως στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους — Προϋποθέσεις — Δικαστικός έλεγχος — Έκταση
(Κανονισμός 4064/89 του Συμβουλίου, άρθρο 9 § 2, στοιχ. α')

5. Διαδικασία — Προβολή νέων ισχυρισμών κατά τη διάρκεια της δίκης — Ισχυρισμός στηριζόμενος σε στοιχεία που προέκυψαν κατά τη διάρκεια της δίκης — Επιβεβαίωση, με απόφαση του Δικαστηρίου, μιας πραγματικής καταστάσεως που ήταν γνωστή στους διαδίκους — Απαράδεκτο
(Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρα 48 § 2 και 76α § 3)

6. Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Παραπομπή της εξετάσεως πράξεως συγκεντρώσεως στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους — Σχετική αγορά — Εξακρίβωση της αυτοτέλειάς της — Γεωγραφική οριοθέτηση — Κριτήρια εκτιμήσεως
(Κανονισμός 4064/89 του Συμβουλίου, άρθρο 9)

7. Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Εξέταση από την Επιτροπή — Προσδιορισμός των αγορών αναφοράς — Διακριτική εξουσία εκτιμήσεως — Δικαστικός έλεγχος — Όρια
(Κανονισμός 4064/89 του Συμβουλίου, άρθρο 9)

8. Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Εξέταση από την Επιτροπή — Απόφαση περί παραπομπής της εξετάσεως πράξεως συγκεντρώσεως στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους — Εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής — Δικαστικός έλεγχος — Όρια
(Κανονισμός 4064/89 του Συμβουλίου, άρθρο 9 §§ 3 και 8)

9. *Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Εξέταση από την Επιτροπή — Απόφαση περί παραπομπής της εξετάσεως πράξεως συγκεντρώσεως στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους — Εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής — Προγενέστερη πρακτική κατά την έκδοση αποφάσεων — Στερείται σημασίας*
(Κανονισμός 4064/89 του Συμβουλίου, άρθρο 9 § 3)
10. *Κοινοτικό δίκαιο — Ερμηνεία — Πράξεις των οργάνων — Αιτιολογία — Λαμβάνεται υπόψη*
11. *Ανταγωνισμός — Συγκεντρώσεις — Παραπομπή της εξετάσεως πράξεως συγκεντρώσεως στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους — Αποτελέσματα — Αποκλειστική αρμοδιότητα των εθνικών αρχών να αποφανθούν επί της συγκεντρώσεως — Μη δυνατότητα της Επιτροπής να δεσμεύσει τις εθνικές αρχές επί της ουσίας*
(Άρθρο 10 ΕΚ· κανονισμός 4064/89 του Συμβουλίου, άρθρο 9 § 2, στοιχ. α' § 3, εδ. 1, § 6 και § 8)
12. *Πράξεις των οργάνων — Αιτιολόγηση — Υποχρέωση — Περιεχόμενο — Απόφαση περί παραπομπής της εξετάσεως πράξεως συγκεντρώσεως στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους*
(Άρθρο 253 ΕΚ· κανονισμός 4064/89 του Συμβουλίου, άρθρο 9 § 3, εδ. 1)

1. Η κοινοτική πράξη, για να αφορά άμεσα ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, πρέπει να επηρεάζει άμεσα τη νομική του κατάσταση, η δε εφαρμογή της να έχει καθαρά αυτόματο χαρακτήρα και να απορρέει από την κοινοτική και μόνο ρύθμιση, χωρίς να παρεμβάλλεται η εφαρμογή άλλων κανόνων. Αυτό συμβαίνει ιδίως όταν η δυνατότητα των αποδεκτών να μη δώσουν συνέχεια στην εν λόγω πράξη είναι καθαρά θεωρητική, εφόσον δεν υφίσταται αμφιβολία ως προς τη βούλησή τους να συναγάγουν συνέπειες σύμφωνα προς την πράξη αυτή.

Η απόφαση που λαμβάνει η Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 4064/89 να παραπέμψει την εξέταση πράξεως συ-

γκεντρώσεως στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους δεν αποσκοπεί στην αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της συγκεντρώσεως στις σχετικές αγορές, τα οποία αφορά η παραπομπή της υποθέσεως, αλλά στη μεταβίβαση της ευθύνης για την εξέταση αυτή στις εθνικές αρχές που υπέβαλαν σχετική αίτηση, προκειμένου οι αρχές αυτές να αποφανθούν κατ' εφαρμογήν της εθνικής νομοθεσίας περί ανταγωνισμού. Η απόφαση αυτή είναι πάντως ικανή να επηρεάσει άμεσα τη νομική κατάσταση τρίτης επιχειρήσεως, αν έχει ως αποτέλεσμα να στερεί την τρίτη αυτή επιχείρηση από τον έλεγχο της πράξεως συγκεντρώσεως, τον οποίο θα ασκούσε η Επιτροπή βάσει του κανονισμού 4064/89 και από τα δικαιώματα που παρέχει ο κανονισμός αυτός στους τρίτους ως προς τη διαδικασία, καθώς και από την προβλεπόμενη από τη Συνθήκη ένδικη προστασία, και αν η απόφαση αυτή δεν απαιτεί τη λήψη κανενός συμπληρωματικού εκτελε-

στικού μέτρου, προκειμένου η παραπομπή να παραγάγει τα αποτελέσματά της.

αν η απόφαση αυτή τον αφορά λόγω ορισμένων ιδιαίτερων ιδιοτήτων του ή λόγω ορισμένης πραγματικής καταστάσεως που προσιδιάζει μόνο σ' αυτόν και επομένως τον εξατομικεύει σχεδόν όπως τον αποδέκτη.

(βλ. σκέψεις 49-50, 64-65)

2. Η δυνατότητα ασκήσεως ενδίκων μέσων ή βοηθημάτων ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων δεν αποκλείει τη δυνατότητα απευθείας προσβολής, ενώπιον των κοινοτικών δικαστών, της νομιμότητας αποφάσεως κοινοτικού οργάνου βάσει του άρθρου 230 ΕΚ. Κατά συνέπεια, η δυνατότητα τρίτης επιχειρήσεως να ασκήσει, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από την εσωτερική νομοθεσία, προσφυγή κατά της αποφάσεως της εθνικής αρχής που αφορά πράξη συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων και έχει εκδοθεί κατόπιν παραπομπής από την Επιτροπή και ενδεχομένως να ζητήσει, κατά την εκδίκαση της προσφυγής αυτής, την υποβολή αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως σύμφωνα με το άρθρο 234 ΕΚ δεν αναιρεί το γεγονός ότι η απόφαση περί παραπομπής στις εθνικές αρχές πράξεως συγκεντρώσεως μπορεί να αφορά την τρίτη αυτή επιχείρηση.

Εφόσον επομένως, κατά την εφαρμογή του κανονισμού 4064/89, θα είχε γίνει δεκτό ότι η απόφαση της Επιτροπής ότι ορισμένη πράξη συγκεντρώσεως είναι συμβατή με την κοινή αγορά αφορά ατομικά μια τρίτη επιχείρηση, επειδή αποτελεί την κυριότερη ανταγωνίστρια των επιχειρήσεων που αφορά η πράξη αυτή, επειδή παρενέβη κατά τη διοικητική διαδικασία και επειδή η άποψή της ελήφθη υπόψη από την Επιτροπή, πρέπει επίσης να γίνει δεκτό ότι την αφορά ατομικά η απόφαση παραπομπής της εξετάσεως της εν λόγω πράξεως στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, καθόσον η απόφαση αυτή έχει ως αποτέλεσμα να της στερεί τη δυνατότητα να προσβάλει ενώπιον του κοινοτικού δικαστή ορισμένες εκτιμήσεις, τις οποίες θα νομιμοποιούνταν να προσβάλει αν δεν είχε πραγματοποιηθεί η παραπομπή.

(βλ. σκέψεις 69-71, 74-79)

(βλ. σκέψεις 67-68)

3. Όποιος δεν είναι αποδέκτης αποφάσεως δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι η απόφαση τον αφορά ατομικά κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ παρά μόνον
4. Η δυνατότητα παραπομπής μιας πράξεως συγκεντρώσεως βάσει του άρθρου 9 του κανονισμού 4064/89 εξαρτάται από τη σωρευτική πλήρωση δύο προϋποθέσεων. Πρώτον, η συγké-

ντρωση πρέπει να ενέχει τον κίνδυνο να δημιουργήσει ή να ενισχύσει μια δεσπώζουσα θέση, με συνέπεια τη σημαντική παρεμπόδιση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού σε μια αγορά στο εσωτερικό του οικείου κράτους μέλους. Δεύτερον, η αγορά αυτή πρέπει να εμφανίζει όλα τα χαρακτηριστικά μιας διακεκριμένης αγοράς.

Αυτές οι προϋποθέσεις παραπομπής έχουν νομικό χαρακτήρα και πρέπει να ερμηνεύονται βάσει αντικειμενικών στοιχείων. Για τον λόγο αυτό, ο κοινοτικός δικαστής πρέπει, ενόψει αφενός των συγκεκριμένων στοιχείων της διαφοράς που έχει υποβληθεί στην κρίση του και αφετέρου του τεχνικού ή πολύπλοκου χαρακτήρα των εκτιμήσεων της Επιτροπής, να ασκεί πλήρη έλεγχο ως προς το ζήτημα αν η εν λόγω συγκέντρωση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού.

(βλ. σκέψεις 101-102)

τάξεως προκύπτει ότι η διάταξη αυτή εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του άρθρου 48 του Κανονισμού Διαδικασίας, του οποίου η παράγραφος 2 προβλέπει ότι κατά τη διάρκεια της δίκης απαγορεύεται η προβολή νέων ισχυρισμών, εκτός αν στηρίζονται σε νομικά και πραγματικά στοιχεία που ανέκλυαν κατά τη διαδικασία.

Συναφώς, μια απόφαση που εκδόθηκε μετά την άσκηση των προσφυγών και στην οποία παραπέμπουν οι διάδικοι για να αιτιολογήσουν τη διατύπωση ενός επιχειρήματος και που απλώς επιβεβαίωσε μια νομική κατάσταση την οποία οι διάδικοι γνώριζαν κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής τους δεν μπορεί να θεωρηθεί ως στοιχείο που επιτρέπει την προβολή νέου ισχυρισμού.

Εντούτοις, ο ισχυρισμός που αποτελεί ανάπτυξη λόγου που προβλήθηκε προηγουμένως, άμεσα ή έμμεσα, με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο και συνδέεται στενά με τον λόγο αυτόν πρέπει να κρίνεται παραδεκτός.

5. Αν και το άρθρο 76α, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προβλέπει ότι, στο πλαίσιο της ταχείας διαδικασίας, οι διάδικοι μπορούν να συμπληρώνουν τα επιχειρήματά τους και να προτείνουν αποδεικτικά μέσα κατά την προφορική διαδικασία, αιτιολογώντας την καθυστερημένη πρόταση αυτών των αποδεικτικών μέσων, από το ίδιο το γράμμα της εν λόγω δια-

(βλ. σκέψεις 109-111)

6. Από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 4064/89 προκύπτει ότι η Επιτροπή, όταν εξετάζει το ενδεχόμενο παραπομπής στις εθνικές

αρχές της εξετάσεως πράξεως συγκεντρώσεως, οφείλει να εξακριβώνει κατά πόσον πρόκειται για διακεκριμένη αγορά αφού προηγουμένως προσδιορίσει, σε πρώτη φάση, την αγορά των οικείων αγαθών ή υπηρεσιών και, σε δεύτερη φάση, τη γεωγραφική αγορά αναφοράς υπό την έννοια της παραγράφου 7 του άρθρου αυτού.

όροι του ανταγωνισμού εντός των σχετικών αγορών αγαθών και υπηρεσιών εντός ενός κράτους μέλους διαφέρουν αισθητά και συνεπώς δημιουργούν διαφορετικές γεωγραφικές αγορές, οι αγορές αυτές πρέπει να θεωρούνται ως διακεκριμένες αγορές υπό την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 2, του κανονισμού 4064/89.

Όπως συνάγεται τόσο από το άρθρο 9, παράγραφος 7, του κανονισμού 4064/89, όσο και από το σημείο 8 της ανακοινώσεως της Επιτροπής όσον αφορά τον ορισμό της σχετικής αγοράς για τους σκοπούς του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού, η γεωγραφική αγορά που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη περιλαμβάνει την περιοχή στην οποία οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις συμμετέχουν στην προσφορά και στη ζήτηση προϊόντων ή υπηρεσιών και οι όροι του ανταγωνισμού είναι επαρκώς ομοιογενείς και η οποία μπορεί να διακριθεί από τις γειτονικές περιοχές για τον λόγο κυρίως ότι οι όροι του ανταγωνισμού διαφέρουν σημαντικά από τους όρους που επικρατούν στις εν λόγω περιοχές. Κατά την εκτίμηση αυτή πρέπει να λαμβάνονται κυρίως υπόψη η φύση και τα χαρακτηριστικά των σχετικών αγαθών ή υπηρεσιών, η ύπαρξη εμποδίων για την είσοδο στην αγορά, οι προτιμήσεις των καταναλωτών, καθώς και η ύπαρξη μεταξύ της εξεταζόμενης περιοχής και των γειτονικών περιοχών μεγάλων διαφορών ως προς τα μερίδια που κατέχουν οι επιχειρήσεις στην αγορά ή αξιοσημείωτων διαφορών ως προς τις τιμές.

Εφόσον η εκτίμηση όλων αυτών των στοιχείων οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι

(βλ. σκέψεις 114-116)

7. Στον τομέα των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων, ο δικαστικός έλεγχος των εκτιμήσεων της Επιτροπής ως προς τον ορισμό των αγορών αναφοράς συνίσταται στη διαπίστωσή της υπάρξεως προδήλου ή προφανούς σφάλματος.

(βλ. σκέψη 119)

8. Έστω και αν η Επιτροπή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως προκειμένου να αποφασίσει αν θα παραπέμψει την εξέταση μιας πράξεως συγκεντρώσεως στις εθνικές αρχές κράτους μέλους δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 4064/89, αυτή η εξουσία εκτιμήσεως δεν είναι απεριόριστη. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν μπορεί να αποφασίσει να προβεί στην παραπομπή, αν, κατά τον χρόνο της εξέτασής της αιτήσεως του οικείου κράτους μέλους περί παραπομπής της υποθέσεως, προκύπτει, βάσει ενός

συνόλου σαφών και πειστικών ενδείξεων, ότι η παραπομπή αυτή δεν είναι πρόσφορη για να διατηρήσει ή να αποκαταστήσει τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό εντός των σχετικών αγορών.

Ο εκ μέρους του κοινοτικού δικαστή έλεγχος του ζητήματος αυτού συνίσταται σε περιορισμένο έλεγχο, ο οποίος, ενόψει του γράμματος του άρθρου 9, παράγραφοι 3 και 8, του κανονισμού 4064/89, πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση του ζητήματος αν η Επιτροπή, κατά τη λήψη της απόφασης, καλώς έκρινε, και επομένως δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, ότι η παραπομπή της υποθέσεως στις αρμόδιες για τον ανταγωνισμό εθνικές αρχές θα καθιστούσε δυνατή τη διατήρηση ή την αποκατάσταση αποτελεσματικού ανταγωνισμού εντός των σχετικών αγορών, με αποτέλεσμα να μην είναι αναγκαίος ο χειρισμός της υποθέσεως από την ίδια.

(βλ. σκέψεις 174-176)

σε εξατομικευμένη ανάλυση κάθε κοινοποιούμενης πράξεως συγκεντρώσεως, βάσει των περιστάσεων κάθε υποθέσεως, και δεν δεσμεύεται από προγενέστερες αποφάσεις, οι οποίες αφορούν άλλες επιχειρήσεις, άλλες αγορές αγαθών και υπηρεσιών ή άλλες γεωγραφικές αγορές σε διαφορετικά χρονικά σημεία. Για τους ίδιους λόγους, οι προγενέστερες αποφάσεις της Επιτροπής σχετικά με τις πράξεις συγκεντρώσεως σε δεδομένο τομέα δεν προδικάζουν την απόφαση της Επιτροπής επί των αιτήσεων των εθνικών αρχών περί παραπομπής πράξεων συγκεντρώσεως που πραγματοποιούνται στον ίδιο τομέα.

(βλ. σκέψη 191)

10. Το διατακτικό μιας πράξεως είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την αιτιολογία της, πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να ερμηνεύεται, εφόσον τούτο είναι αναγκαίο, με βάση τους λόγους που οδήγησαν στην έκδοσή της.

(βλ. σκέψη 211)

9. Όσον αφορά τις συγκεντρώσεις μεταξύ επιχειρήσεων, το γεγονός ότι η Επιτροπή έχει αποφασίσει, σε δεδομένο τομέα, να εξετάσει η ίδια την πράξη συγκεντρώσεως και έχει παραγορεύσει στο παρελθόν ορισμένες πράξεις συγκεντρώσεως δεν προδικάζει σε καμία περίπτωση την παραπομπή και/ή την εξέταση μιας μεταγενέστερης πράξεως συγκεντρώσεως, δεδομένου ότι η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να προβαίνει

11. Στο πλαίσιο της εξετάσεως των προϋποθέσεων που προβλέπει για την παραπομπή το άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 4064/89, η Επιτροπή δεν μπορεί, αν δεν θέλει να καταστήσει κενό περιεχομένου το άρθρο 9, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού, να εξετάζει το συμβατό της συγκεντρώσεως

κατά τρόπο ώστε να δεσμεύει τις οικείες εθνικές αρχές επί της ουσίας, αλλά πρέπει να περιορίζεται να εξακριβώνει, κατόπιν εξέτασας εκ πρώτης όψεως, αν, βάσει των στοιχείων που διαθέτει κατά τον χρόνο εκτιμήσεως του βασίμου της αιτήσεως παραπομπής, η συγγένισή για την οποία έχει υποβληθεί η αίτηση παραπομπής ενέχει τον κίνδυνο δημιουργίας ή ενισχύσεως δεσπόζουσας θέσης στις σχετικές αγορές. Εφόσον οι αρμόδιες για τον ανταγωνισμό εθνικές αρχές τηρούν τις υποχρεώσεις που απορρέουν αφενός από το άρθρο 9, παράγραφοι 6 και 8, του κανονισμού 4064/89 και αφετέρου από το άρθρο 10 ΕΚ, είναι ελεύθερες να αποφαίνονται επί της ουσίας της συγκεντρώσεως που τους παραπέμπεται, προβαίνοντας οι ίδιες σε εξέταση της υποθέσεως κατ' εφαρμογήν της εθνικής νομοθεσίας περί ανταγωνισμού.

(βλ. σκέψη 217)

12. Η υποχρέωση που υπέχουν τα κοινοτικά όργανα βάσει του άρθρου 253 ΕΚ να αιτιολογούν τις αποφάσεις τους έχει ως σκοπό να δίδει τη δυνατότητα αφενός στον κοινοτικό δικαστή να ασκεί τον έλεγχό του ως προς τη νομιμότητα και αφετέρου στον ενδιαφερόμενο να γνωρίζει τους λόγους για τη λήψη του μέτρου, προκειμένου να είναι σε θέση να υπερασπίζεται τα δικαιώματά του και να

εξακριβώνει αν η απόφαση είναι βάσιμη. Για να τηρείται η υποχρέωση αυτή, η απόφαση περί παραπομπής στις εθνικές αρχές, που εκδίδεται βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 4064/89, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων, πρέπει να παραθέτει επαρκή και λυσιτελή στοιχεία βάσει των οποίων διαπιστώθηκε η ύπαρξη αφενός του κινδύνου δημιουργίας ή ενισχύσεως δεσπόζουσας θέσης με συνέπεια τη σημαντική παρεμπόδιση αποτελεσματικού ανταγωνισμού σε μια αγορά εντός του οικείου κράτους μέλους και αφετέρου μιας διακεκριμένης αγοράς.

Μολονότι όμως η Επιτροπή υποχρεούται να αιτιολογεί τις αποφάσεις της μνημονεύοντας τα πραγματικά και νομικά στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η νομική αιτιολόγηση του μέτρου καθώς και τους λόγους που την ώθησαν στη λήψη της αποφάσεώς της, δεν είναι υποχρεωμένη να εξετάζει όλα τα πραγματικά και νομικά ζητήματα που έθεσε κάθε ενδιαφερόμενος κατά τη διοικητική διαδικασία.

(βλ. σκέψεις 225, 227, 232)